

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **G. M. T. S. F.**, zastoupen JUDr. Štěpánem Pastorkem, advokátem, se sídlem Španělská 770/2, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 1. 2024, č. j. 33 Az 20/2023-37,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Štěpánu Pastorkovi se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba proti blíže neidentifikovanému rozhodnutí žalovaného, podle kterého státem příslušným k přijetí stěžovatele zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Dublinské nařízení“), je Rumunsko. Žalobu za stěžovatele podala Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s. (dále

„podatelka“); přílohou žaloby byla plná moc opravňující podatelku k zastupování „v řízení o zajištění za účelem předání“ a k podání „žaloby proti zajištění“. Z obsahu žaloby bylo zřejmé, že předmětem nyní iniciovaného soudního řízení mělo být rozhodnutí o určení státu příslušného k přijetí cizince zpět podle Dublinského nařízení.

[2] Krajský soud vyzval podatelku usnesením ze dne 29. 12. 2023, č. j. 33 Az 20/2023 - 21, aby ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení výzvy předložila originál nebo ověřenou kopii plné moci prokazující její oprávnění zastupovat stěžovatele v této právní věci. Současně byl vyzván stěžovatel, aby v téže lhůtě označil a předložil žalobou napadené rozhodnutí. Výzva byla podatelce řádně doručena prostřednictvím datové schránky dne 2. 1. 2024.

[3] Dne 2. 1. 2024 byla krajskému soudu doručena žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2023, č. j. OAM-1579/DS-D03-D08-2023, společně s žádostí o přiznání odkladného účinku žaloby a žádostí o ustanovení zástupce, podána samotným stěžovatelem bez zastoupení. Soud toto podání zapsal jako novou žalobu vedenou pod sp. zn. 33 Az 1/2024 (u NSS je v této věci vedeno řízení o kasační stížnosti stěžovatele pod sp. zn. 4 Azs 35/2024).

[4] Dne 3. 1. 2024 podatelka k výzvě soudu ze dne 29. 12. 2023 předložila totožnou plnou moc, tj. plnou moc opravňující podatelku k zastupování „v řízení o zajištění za účelem předání“ a k podání „žaloby proti zajištění“; kopii žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 15. 12. 2023, č. j. OAM-1579/DS-D03-D08-2023. Dne 4. 1. 2024 bylo soudu doručeno další doplnění žaloby podané podatelkou, které již obsahovalo toliko věcné argumenty k žalobě.

[5] **Krajský soud** vycházel při posouzení věci z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 - 33, podle jehož závěrů je na místě v případě, že nebyla žaloba doprovázena průkazem zástupčího oprávnění třetí osoby, jež žalobu podává za žalobce, vyzvat k odstranění této vady právě onoho zmocněnce.

[6] Na výzvu ze dne 29. 12. 2023 podatelka reagovala předložením plné moci stejného znění, pro které byla vyzvána k odstranění vad žaloby; dle krajského soudu neprokázala tedy, že je oprávněna stěžovatele v tomto řízení (o předání) zastupovat a činit za něj úkony (podání žaloby). Soudem stanovená lhůta k odstranění vad žaloby marně uplynula dne 6. 1. 2024, krajský soud proto postupoval dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a návrh podaný podatelkou usnesením odmítl z důvodu, že nebyly splněny podmínky řízení, přičemž tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[7] Proti usnesení krajského soudu podala za stěžovatele podatelka kasační stížnost, jejíž součástí byla žádost o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 13. 2. 2024, č. j. 5 Azs 9/2024 - 21, zástupcem JUDr. Štěpána Pastorka, advokáta; současně jej vyzval k doplnění kasační stížnosti.

[8] V **kasační stížnosti** stěžovatel uvádí důvody dle § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. Kasační stížnost přesahuje podle názoru stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. jeho vlastní

pokračování

zájem, neboť se jedná o posuzování otázky obsahu plné moci, která znemožnila ve svém důsledku meritorní projednání věci stěžovatele před krajským soudem. V případě stěžovatele se jedná o aplikaci principu legitimního očekávání účastníka řízení a předvídatelnosti soudního rozhodnutí. Dle stěžovatele ze soudu doložené plné moci se dalo bez dalšího dovodit, že se vztahuje i na řízení a rozhodnutí o určení státu, který je příslušný k převzetí stěžovatele podle Dublinského nařízení. Opačný přístup by zcela znemožnil udílení plných mocí ve vztahu k řízením, které započnou (bez dalších pochyb) v budoucnu, což je zavedenou a akceptovanou praxí. Stěžovatel namítá, že se krajský soud dopustil zásadního pochybení stran posouzení obsahu plné moci, což zapříčinilo to, že o jeho žalobě nebylo meritorně rozhodnuto. Z předložené plné moci dle stěžovatele jasně vyplývá, že se jedná o dokument zmocňující nejen k právním jednáním v rámci řízení, ve kterém dochází k zajištění stěžovatele za účelem jeho předání, ale také ke všem jednáním souvisejícím a na řízení navazujícím.

[9] Stěžovatel dále podotýká, že krajský soud nadto zcela pomíjí možnost stěžovatele a podatelky efektivně mezi sebou komunikovat v době, která byla poskytnuta k odstranění vytýkané vady plné moci. Usnesení, kterým byla podatelka vyzvána k nápravě tvrzených nedostatků zmocnění, bylo vydáno 29. 12. 2023 (pátek) a doručeno 2. 1. 2024 (první pracovní den roku 2024). Poslední den lhůty připadl opět na pátek – 5. 1. 2024. Pouhé tři dny pak nebyly dostatečné k tomu, aby se stěžovatel se svým právním zástupcem spojil, a to i proto, že pracovníci podatelky se potýkali se značnými problémy s umožněním přístupu do Zařízení pro zajištění cizinců Balková.

[10] Žalovaný ve **vyjádření** podotkl, že kasační stížnost směřuje do procesního postupu soudu, který měl vyložit formulaci uvedenou v plné moci: „*Zplnomocnění dávám ke všem právním úkonům s řízením souvisejícím a na řízení navazujícím,...*“, tedy zda plná moc slouží k zastoupení v řízení o zajištění za účelem předání, a nebo jestli mimo jiné má být předmětem soudního řízení i rozhodnutí o určení státu příslušného k přijetí cizince zpět podle Dublinského nařízení jakožto řízení navazující. Žalovaný navrhuje usnesení krajského soudu zrušit; současně upozorňuje, že v řízení založeném „druhou“ žalobou (sp. zn. 33 Az 1/2024) byl již dne 23. 2. 2024 vydán rozsudek. S ohledem na uvedené žalovaný ponechá plně na úvaze NSS posouzení důvodnosti podané kasační stížnosti.

[11] **Nejvyšší správní soud** po konstatování včasnosti kasační stížnosti, jakož i splnění ostatních podmínek řízení, se zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná (§ 104a s. ř. s.).

[12] Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. Znaky tohoto pojmu jsou naplněny v případě „*rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu*“. V intencích judikatury je kasační stížnost ve věcech (nejen) mezinárodní ochrany přijatelná v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne

25. 3. 2021, č.j. 8 As 287/2020 - 33, rozsudek ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28 či rozsudek ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021 - 28).

[13] Ve světle výše vymezených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že důvody uvedené v kasační stížnosti lze podřadit pod zásadní pochybení krajského soudu při rozhodování o žalobě, které mělo za následek nepříznivý dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, resp. odepření přístupu k soudu. Nejvyšší správní soud proto přijal kasační stížnost k věcnému projednání.

[14] Nejvyšší správní soud předně neshledal napadený rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným. Z konstantní judikatury vyplývá, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností. Tato kritéria napadené rozhodnutí splňuje, neboť je z jeho odůvodnění zcela zřejmé, jakými úvahami byl krajský soud při posouzení věci veden a k jakému závěru na jejich základě dospěl; v přezkoumávaném usnesení srozumitelně vyložil, z jakého důvodu nemohl o věci stěžovatele meritorně rozhodovat a proč musel návrh odmítnout. Skutečnost, že stěžovatel se závěry krajského soudu nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného usnesení pro (namítanou) nepřezkoumatelnost.

[15] Nejvyšší správní soud pro přehled shrnuje, že v důsledku postupu podatelky, stěžovatele jakož i samotného krajského soudu nastala situace, kdy se tatáž věc, tj.- přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2023, č. j. OAM-1579/DS-DO3-DO8-2023, rozpadla do dvou řízení. Nejvyšší správní soud dodává, že v řízení zahájeném podáním žaloby samotným stěžovatelem (vedeno u KS pod sp. zn. 33 Az 1/2024) bylo rozhodnuto krajským soudem rozsudkem ze dne 23. 2. 2024, č. j. 33 Az 1/2024 - 55, přičemž žaloba byla zamítnuta; tento rozsudek je napaden kasační stížností vedenou u NSS pod sp. zn. 4 Azs 35/2024.

[16] Nejvyšší správní soud konstatuje, že plná moc ze dne 15. 12. 2023, předložená podatelkou jejíž rozsah činí stěžovatel sporným, v úplnosti zní: „*Zplnomocňuji tímto Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO: 457 68 676, se sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha 9, k mému zastoupení v řízení o mém zajištění za účelem předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, kterým je Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění). Zplnomocnění dávám ke všem právním úkonům s řízením souvisejícím a na řízení navazujícím, mimo jiné i k podávání řádných a mimořádných opravných prostředků, včetně podání žaloby proti zajištění, přebírání písemností a případné kasační stížnosti. Beru na vědomí, že mě v rámci řízení bude zastupovat pověřený zaměstnanec organizace.*“ (zvýrazněno NSS).

[17] Dle Nejvyššího správního soudu rozsah zmocnění, tak jak jej prezentovala podatelka, lze vyložit v souvislostech celého příběhu stěžovatele i tak, jak předestřel stěžovatel, neboť řízení o předání je nepochybně řízením úzce souvisejícím a navazujícím na řízení o předchozím zajištění. Nejvyšší správní soud nicméně nemohl přehlédnout, že o věci stěžovatele bylo meritorně rozhodnuto v jiném řízení (na základě jím podané žaloby). Krajský soud přitom při posouzení věci vycházel rovněž z obsáhlé věcné argumentace,

pokračování

kterou poskytla podatelka v doplnění žaloby ze dne 4. 1. 2024 (viz rozsudek krajského soudu ze dne 23. 2. 2024, č. j. 33 Az 1/2024 - 55). Jinými slovy, stěžovateli tedy nebylo v důsledku procesního postupu krajského soudu (příčemž je třeba přiznat, že ne příliš šťastného) odepřeno právo na spravedlivý proces; jeho věc byla *in meritum* projednána. Kasační námitka stěžovatele, že v důsledku pochybení krajského soudu o návrhu stěžovatele nebylo meritorně rozhodnuto, je tedy lichá.

[18] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jakkoli postup krajského soudu neshledal správným, neboť z plné moci bylo lze dovodit v procesních navazujících souvislostech zmocnění i pro řízení ve věci předání, pročez nebylo nutno postupovat dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a vyzývat podatelku k odstranění vad návrhu, zrušení napadeného usnesení za situace, kdy ve věci stěžovatele bylo bezprostředně následně krajským soudem meritorně rozhodnuto, by bylo pouze formalismem, který by k poskytnutí efektivní soudní ochrany již nemohl vést.

[19] Nejvyšší správní soud proto neshledal kasační stížnost opodstatněnou, pročez ji zamítl.

[20] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému náklady přesahující jeho běžnou správní činnost nevznikly, proto mu osud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[21] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě hradí odměnu a hotové výdaje stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi náleží dle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna a náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby – převzetí zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu], celkem tedy 2 x 3 100 Kč; tato částka se zvyšuje o 2 x 300 Kč paušální náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za 2 úkony právní služby proto náleží advokátovi celkem 6 800 Kč; tato částka se v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o DPH ve výši 21%, celkem tedy 8 228 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů bude advokátovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2024

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu